

„STARA GWARDIA” STACJONOWAŁA OD STRONY DRZWI...

Tradycyjny bankiet z okazji 250. numeru „Tygodnika Żakowskiego” odbył się w sobotę 20 października 1973. Oprócz członków aktualnej redakcji ucztowali na nim przedstawiciele „starej gwardii teżetowców”, z którymi utrzymujemy stałe, bliskie kontakty. Część naszych weteranów, niestety, nie mogła przybyć, okazali się jednak bardzo fair i przysłali bardzo miłe listy z przeprosinami i życzeniami. Obok zamieszczamy dwa takie listy otrzymane od trzeciego z kolei naczelnego Jacka Wiśniewskiego i od ubiegłorocznego absolwenta, studiującego obecnie w Ilmenau (NRD) Krzysztofa Kurpińskiego.

Otrzymaliśmy także bardzo sympatyczną kartkę od... tu niestety relacja musi się urwać – po prostu nasi mili korespondenci zażyczyli sobie, aby nie ujawniać ich nazwisk. Tekst owej kartki, która przyszła do nas z Białowieży, znajdziecie również poniżej. Wracając do bankietu: był niezwykle udany, głównie dzięki wysiłkom żeńskiej części redakcji, z uroczą, niezastąpioną gospodynią wieczoru Alą Wrzosek na czele.

Dziękujemy także ekipie plastycznej, której dzieła można jeszcze dziś podziwiać w stołówce. Nasi plastycy potrafili zamienić ponurą stołówkę w przemiłą, nastrojową salkę.

TEKSTY LISTÓW ROCZNICOWYCH

Białowieża, 23 X 1973 r.

Przesyłam serdeczne i gorące gratulacje z okazji 250. numeru „Tygodnika Żakowskiego”. Żałuję bardzo, że nie mogłem wziąć osobiście udziału w uroczystościach, lecz niedawno wróciłem z biologicznej ekspedycji UAM na Bliskim Wschodzie.

Obecnie przeprowadzamy badania na terenie Puszczy Białowieskiej wraz z dwoma przedstawicielami „Marcinka” skąd ślemy moc „żubranych” pozdrowień.

mgr inż. ...

Szanowna Redakcjo!

Niestety, list Wasz dotarł do mnie dopiero dziś i jest już za późno na zmiany w sobotnio-niedzielnym rozkładzie zajęć i wyprawę do Poznania. Pozostaje mi tylko podziękować za zaproszenie i żałować, że nie będę mógł z niego skorzystać. Pamiętam, jak zastanawialiśmy się kiedyś, przy którymś tam z pierwszych numerów, czy dojdziemy do dziesięciu. Doszliśmy i (o ile pamiętam) był to jedyny jubileusz, którego nie uczciliśmy bankietem. Uczciliśmy go jedynie ostrym, krytycznym artykułem, który na nasze zamówienie napisał jeden z kolegów. Artykuł był o „TŻ”.

Przytoczona historia wcale nie świadczy, że jestem przeciwko bankietom z okazji kolejnego numeru. Nie, absolutnie nie. Po prostu mi się przypomniało. Wszystkie bankiety, jakie pamiętam, były bardzo miłymi spotkaniami, pozwalającymi na wreszcie spokojne podsumowanie kończącego się okresu, a także na zaplanowanie i przemyślenie innych.

Życzę Wam, aby praca w „TŻ” dostarczała Wam tyle satysfakcji, ile kiedyś mnie, abyście redagowali „Tygodnik” coraz lepiej i aby profesorowie nadal musieli na przerwie spod gabloty „TŻ” wyrzucać tłumy czytelników. Gratuluję dościa do 250. numerów, równocześnie życzę przynajmniej 750. następnych.

„Tygodnik” jest świetną szkołą dziennikarską. Przekonuję się o tym na własnej skórze także w swojej aktualnej pracy dziennikarza Polskiego Radia w Szczecinie. Przydają mi się bardzo nabyte właśnie w „TŻ” umiejętności robienia materiałów „na wczoraj”, wyczuwania tematów i pracy w atmosferze domu wariatów. „Obawiam się”, że to właśnie bakcyl dziennikarstwa, który ugryzł mnie w murach naszej starej, wielce szanownej budy, zagnał mnie aż tu i każe mi być jutro o szóstej rano w Rozgłośni...

Uważajcie więc na to, co Was gryzie i korzystajcie z dziennikarskiej okazji, póki można....

Jacek Wiśniewski

Ilmenau, 19.10.1973

Szanowny Opiekunie „Tygodnika Żakowskiego”!

W dniu dzisiejszym miałem zaszczyt i honor otrzymać zaproszenie na „uroczyste spotkanie” z okazji wydania 250. numeru „TŻ”. Bardzo się cieszę, że w dalszym ciągu ukazują się numery naszego szkolnego pisma, które ciągle pracuje sprawnie i – c o najważniejsze – wszystko wskazuje na to, że osiągnie numer tysięczny (bez zmiany głównego „profika” i nazwy). Jestem pewny, że nawet pisownia tytułu pozostanie ta sama, dzięki pewnemu konserwatyzmowi Pana Profesora.

Niestety, nie mogę wziąć udziału w uroczystym spotkaniu „klanu teżetowców”, ponieważ dopiero wczoraj otrzymałem zaproszenie. Niewiele brakowało, a byłbym w tym czasie w Poznaniu, ale niestety, z dwóch terminów wyjazdu wybrałem ten o dwa tygodnie późniejszy. Szkoda, bowiem bardzo było by mi przyjemnie poznać nowych członków Redakcji, no i spotkać się ze starymi działaczami. Ja natomiast mógłbym powiedzieć kilka słów o działalności kulturalnej na Technische Hochschule Ilmenau.

Wspominając swój nie tak dawny pobyt w „Marcinku”, aż dziwię się, jak mogłem dostać legitymację „TŻ”.

Obecnie moja nauka nie ma wiele wspólnego z polonistyką, literaturą piękną itd. Zajmuję się cybernetyką, technologią i materiałoznawstwem, no i oczywiście matematyką. W naszej 22-osobowej grupie polskiej na TH Ilmenau jest jednak komórka kulturalno-rozrywkowa, ale jej praca koncentruje się bardziej wokół spraw muzycznych i kabaretowych.

Jeszcze raz chciałbym wyrazić swój żal z powodu niemożności wzięcia udziału w święcie Redakcji. Dziękuję bardzo za zaproszenie. Wyobrażam sobie, jak uroczyście będzie wyglądać ten wieczór, skoro już przy 200. numerze było bardzo uroczyście. Na tym kończę swój skromny list.

Krzysztof Kurpiński

Komentarz naczelnego:

Nie wiem, jak doszło do niewątpliwie skandalicznego faktu, iż zaproszenia na obchody rocznicowe dotarły do niektórych dawnych członków redakcji tak późno. Jeszcze dziś czuję z tego powodu wyrzuty sumienia.

Poza tym bankiet był bardzo udany, a jego punkt kulminacyjny, czyli atak „weteranów” na archiwum „TŻ”, opisuję we wspomnieniu zamieszczonym na końcu niniejszego tomiszca.

Juliusz Tyszka